

โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับผลกระทบมาภิบาลและภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของ คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

A Multilevel Structural Equation Model of Administrators' Good Governance
and Transformational Leadership Affecting to Faculty of Nursing Excellence
in Higher Education Institutions, Thailand

ประภาศรี เบนจศิริลักษณ์

อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

สมเกียรติ ศรีจักรวาท

รองศาสตราจารย์ ดร. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

สุขุม มูลเมือง

อาจารย์ ดร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
E-mail : prapasri_noi@hotmail.com.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับผลกระทบมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์พหุระดับในระดับกลุ่มและระดับบุคคล กลุ่มตัวอย่างจำนวน 289 คน จาก 12 สถาบัน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจากคณาจารย์ ของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแอลฟาเท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและทางสังคมศาสตร์ โปรแกรมสำหรับการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า:

1. โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับผลกระทบมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของ คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยที่พัฒนาตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นอย่างดีตั้งนี้ค่าไค-แสด์วอร์ (χ^2) เท่ากับ 490.84 df เท่ากับ 116, χ^2/df เท่ากับ 4.23, CFI เท่ากับ 0.919, NFI เท่ากับ 0.920, RMSEA เท่ากับ 0.139

2. องค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ แต่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสังกัดกล่าวคือภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในภาครัฐไม่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในขณะที่การวิเคราะห์พหุระดับพบว่าองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในระดับบุคคลและระดับสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับ หลักธรรมาภิบาล ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

ABSTRACT

This study was designed to: Test the goodness of fit between the multilevel structural Equation model of administrators' good governance and transformational leadership affecting to faculty of nursing excellence in higher education institutions, Thailand with empirical data and multilevel analysis between groups and within group. The sample group of 289 persons from 12 institutions in which teachers of faculty of nursing in both public and private higher educational institutions was chosen by using the multi-stage random sampling technique. The data were collected by using a questionnaire with the alpha coefficient reliability as 0.97 and then analyzed by statistical package program for social science and the structural equation model analyzed program. The research results were as follows:

1. The goodness of fit test between the multilevel structural equation model of administrators' good governance and transformational leadership affecting to faculty of nursing excellence in higher education institutions, Thailand was well fitted with the empirical data showed that analyzed by using Relative Chi-square (χ^2) = 490.84, df = 116, χ^2 / df = 4.23, CFI = 0.919, NFI = 0.920 and RMSEA = 0.139

2. The components of good governance and transformational leadership positive influencing the affecting to faculty of nursing excellence ; however ,the interaction between missions that is transformational leadership did not have any influence in public but private higher education institutions influencing the affecting to faculty of nursing excellence while multilevel analyzed findings components of good governance and transformational leadership influencing the affecting to faculty of nursing excellence in between group and within group were the difference at the .05 level of statistic significance.

KEYWORDS : Multilevel Structural Equation Model, Good Governance, Transformational Leadership and Faculty of Nursing Excellence

บทนำ

วิกฤตการขาดแคลน "พยาบาล" ซึ่งเป็นกำลังบุคลากรหลัก ในระบบบริการสุขภาพมีมาตั้งแต่หลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 เป็นต้นมา (พ.ศ. 2488) ประเทศไทยเกิดปัญหาขาดแคลนบุคลากรสาธารณสุข ทั้งแพทย์และพยาบาลอย่างรุนแรงโดยเฉพาะพยาบาลมีการขาดแคลนมากที่สุด และได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นเป็นลำดับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพสูงขึ้นอีกทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจและระบอบวิทยาประกอบกับการขยายหลักประกันสุขภาพแก่ประชาชนไทยและการขยายบริการสุขภาพ จนเป็นที่ยอมรับว่าการขาดแคลนบุคลากรทางการพยาบาลเป็นอุปสรรคอันสำคัญยิ่งในการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขของประเทศซึ่งจำเป็นต้องมีการขยาย และปรับปรุงคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ การรักษาพยาบาลควบคู่ไปด้วยกัน (วิจิตร ศรีสุพรรณ และกฤษฎา แสงวดี, 2555: 5)

รัฐบาล และหน่วยราชการองค์กรที่เกี่ยวข้องทุกยุคทุกสมัยได้พยายามที่จะแก้ไขวิกฤตการขาดแคลนพยาบาลนี้มาโดยตลอด โดยใช้ระบบจัดการศึกษาพยาบาล การจัดการศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดอุดมศึกษาไทย มีลักษณะเฉพาะทางวิชาชีพขั้นสูงและเป็นสาขาวิชาหนึ่งในระดับอุดมศึกษา จึงมีองค์ความรู้วิชาชีพคือสภากาการพยาบาลเป็นผู้ดูแลควบคุมคุณภาพพร้อมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งคณะพยาบาลศาสตร์ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันเพื่อก่อให้เกิดผลผลิตที่ดีในการรับใช้ประชาชนและสังคม ตามมาตรฐานของเกณฑ์คุณภาพการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) องค์การมหาชน (2549: 2) และโดยสภากาการพยาบาลใช้เกณฑ์คุณภาพ ซึ่งกำหนดตัวชี้วัดสำคัญไว้ว่าสถานศึกษาพยาบาลทุกแห่งต้องจัดการศึกษาและให้ผู้เรียนสามารถสอบผ่านการขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และผดุงครรภ์ครั้งแรกมากกว่า ร้อยละ 70 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมดภายในระยะเวลา 3 ปี (สภากาการพยาบาล, 2551)

จะเห็นว่าวันนี้ วันหน้า สังคมไทย ประเทศไทยต้องการพยาบาลมากขึ้น แต่ความต้องการเป็นพยาบาลกลับสวนทาง มีคนอยากเป็นพยาบาลน้อยลงไปทุกวันคล้าย

หลายอาชีพที่คนไทยยุคนี้ไม่อยากทำกัน หากคนทำไม่ได้ผิดกับในยุคปี 2510 ที่บูมมาก คนที่มาสมัครสอบเข้าเรียนพยาบาลส่วนใหญ่ จะเป็นเด็กที่มีผลการเรียนดีระดับเก่งกันทั้งนั้น แต่พอยุคสมัยนี้มีอาชีพใหม่ๆ รายได้ดีกว่าให้ผู้หญิงได้เลือกทำมากขึ้นความต้องการเป็นพยาบาลก็เลยเปลี่ยนไปเด็กที่มาสมัครเรียนพยาบาลจะมีคุณสมบัติเรียนไม่เก่งเท่าในอดีต นี่เป็นอีกปัญหาของการผลิตพยาบาลยุคนี้ วิชาพยาบาลนั้นต้องการคนที่เรียนดีพอสมควร แม้ไม่จำเป็นต้องเก่งเท่าคนเรียนหมอก็ตามแต่วิชาที่พยาบาลต้องเรียนและนำไปใช้ในการทำงานเป็นวิชาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ต้องใช้คนเก่งเช่นกัน (กฤษฎา แสงวดี, 2552: 1)

การบริหารงานของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเป็นเลิศ (Excellence) ได้นั้นมีทฤษฎีและหลักการบริหารหลากหลายต้องนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับบริบทในทุกสถานศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาไทย เป็นคณะสาขาวิชาหนึ่งที่เป็นกำลังสำคัญในการผลิตบัณฑิตทางการพยาบาล ผู้ที่มีบทบาทในสถานศึกษาที่จะทำให้องค์กรมีความเป็นเลิศ คือ ผู้บริหาร (คณบดี) ที่ควรนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนและเป็น การส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา มีคุณภาพมุ่งสู่ความเป็นเลิศ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน (People Needed) ทำให้เกิดการประหยัดทรัพยากร งบประมาณ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา (ศรีพัชรา ลีทธิกำจร แก้วพิจิตร, 2552: 157) ผู้บริหารที่จะประสบความสำเร็จในการบริหารต้องใช้อยุทธศาสตร์ที่สำคัญก็คือ ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) ด้วยเหตุผลดังกล่าวสรุปได้ว่า ผู้บริหารเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารสถานศึกษา แม้ว่าภาวะผู้นำจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการปฏิบัติงานขององค์กร แต่ปัจจุบันองค์กรเกือบทุกองค์กรกำลังขาดแคลนบุคลากรที่มีภาวะ ผู้นำ (Alkin, 1992: 717-718) เช่นเดียวกับคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาและตรวจสอบโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับ หลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร ที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ใน

สถาบันอุดมศึกษาไทย เพื่อการนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ สามารถเทียบเคียงกับคณะอื่นๆ ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย ที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ของโมเดลสมการโครงสร้างหลักธรรมาภิบาล และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มภาครัฐและภาคเอกชน
3. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางบวกขององค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ระหว่างระดับบุคคลและระดับสถาบัน

สมมติฐาน

1. โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมาภิบาล และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยเชิงสมมุติฐาน ที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมาภิบาล และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างระดับบุคคลและระดับสถาบันของกลุ่มภาครัฐและภาคเอกชน มีปฏิสัมพันธ์กัน
3. องค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนระหว่างระดับบุคคลและระดับสถาบันแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา(สกอ.), สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสภาการพยาบาลสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์การวางแผนการดำเนินงานพัฒนาผู้บริหารของสถาบันการศึกษาอื่นๆ ตามความเหมาะสมกับบริบทให้เป็นไปอย่างถูกต้องทิศทาง ตลอดจนบรรลุตามเป้าหมายเพื่อความเป็นเลิศของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน
2. นำโมเดลที่พัฒนาเป็นต้นแบบสำหรับการดำเนินการเพื่อสู่ความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนสถาบันอื่นๆ ที่มีการเปิดการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์ต่อไป
3. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในประเด็นอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันได้และเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในงานวิจัยสาขาการบริหารทางการศึกษาหรือสาขาอื่นๆ ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบของการศึกษา วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship Analysis) เพื่อพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมาภิบาล และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยที่ได้จากการสังเคราะห์กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี และนำไปทดสอบโดยการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลวิจัยเชิงสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์หาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและวิเคราะห์พหุระดับของโมเดลสมการโครงสร้าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรรายนกลุ่มคือคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยของรัฐและเอกชน (สถาบันการศึกษาที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว) มีจำนวน 39 สถาบัน

ประชากร รายบุคคล คือ อาจารย์ประจำของ คณะพยาบาลศาสตร์ รวม 1,720 คนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คืออาจารย์ประจำของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทยของรัฐและเอกชนใน 14 สถาบันรวม 340 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) การกำหนดกลุ่มตัวอย่างรายบุคคล และรายกลุ่มใช้ตารางคำนวณของ Krejcie & Morgan (1970) ร่วมกับใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Optimal Design ทา Power of test เพื่อกำหนด Effect Size เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนตัวและ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหาร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ของผู้บริหาร

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความเป็นเลิศของ คณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

แบบสอบถามทั้ง 4 ฉบับได้ผ่านการตรวจสอบ คุณภาพในเรื่องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) และการหาความเชื่อมั่นโดยวิธีวัดค่าความคงที่ภายใน (Cronbach's Alpha) จากการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง โดยเก็บข้อมูลจากวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก และพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า .9 ทุกฉบับซึ่งชี้ให้เห็นว่า เครื่องมือทั้ง 4 ฉบับมีคุณภาพเพียงพอในการนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม จำนวน 340 ฉบับ ไปยังผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง รายบุคคล จำนวน 340 คน ผู้วิจัยได้รับกลับคืนมา 289 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85 และกลุ่มตัวอย่างรายกลุ่ม จำนวน 14 สถาบัน ได้รับกลับคืนมา 12 สถาบัน คิดเป็น ร้อยละ 85.71

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาเพื่อหาค่า การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง และส่วนสถิติอ้างอิงใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างในระดับเดียว และในพหุระดับ

สรุปผลการวิจัย

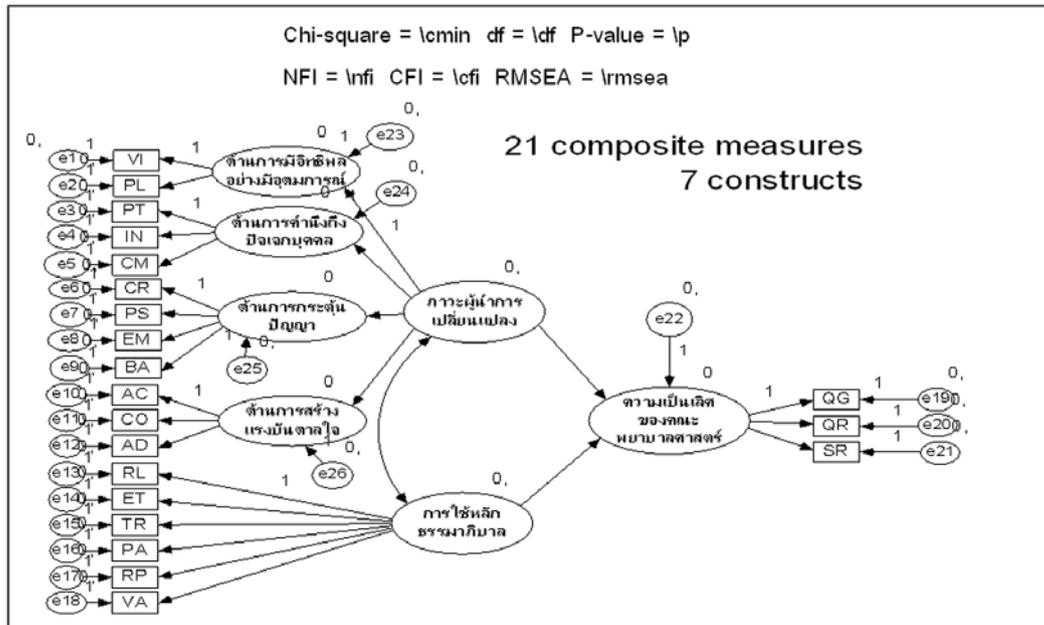
ผลการวิเคราะห์โมเดลทางเลือก จากการศึกษา เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบ ความคิดในการวิจัยดังในภาพที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยโมเดล การวัด (Measurement Model) และโมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้าง ซึ่งรวมกันเรียกว่าโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) หรือ SEM ซึ่งในโมเดล การวัดประกอบด้วยองค์ประกอบหลักอยู่ 3 องค์ประกอบคือ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2) หลักธรรมาภิบาล และ 3) ความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์และในขณะเดียวกัน ในองค์ประกอบ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงก็ยังประกอบด้วย องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 1 อีก 4 องค์ประกอบ และ องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 2 อีก 12 องค์ประกอบ องค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลมีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ และองค์ประกอบความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ จึงทำให้มี องค์ประกอบที่ต้องวัด (Constructs) ทั้งสิ้นจำนวน 28 องค์ประกอบ และมีดัชนีที่เป็นข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 119 ข้อคำถาม

จากจำนวนองค์ประกอบและจำนวนตัวแปรดัชนี จะเห็นว่าโมเดลกรอบแนวคิดในการวิจัยจึงเป็นโมเดลที่มีความสลับซับซ้อน (Complexity) สูงมาก และมีจำนวน พารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่ามีจำนวนมากด้วยจึงทำให้อาจเกิดปัญหาในการวิเคราะห์โมเดลได้

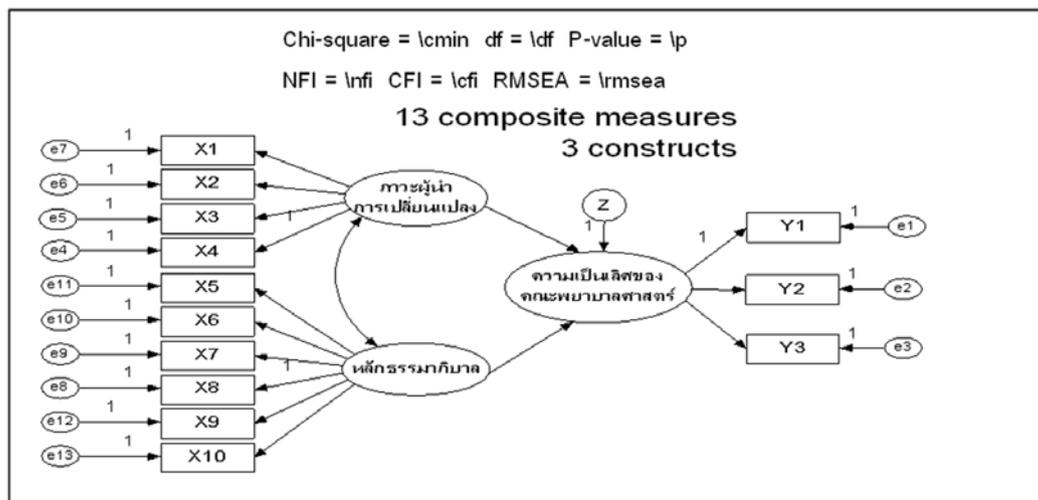
ผู้วิจัยจึงได้กระทำการจัดรูปโมเดลให้สามารถ ตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ให้สมบูรณ์ที่สุด จึงได้โมเดล 1 และโมเดล 2 ซึ่งได้ค่าที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสม

ของโมเดลจะเห็นว่า โมเดล 1 มีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนมาก และโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์น้อยกว่าโมเดลที่ 2 มีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนน้อยลง จึงพบว่า โมเดล 2 เป็นโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด

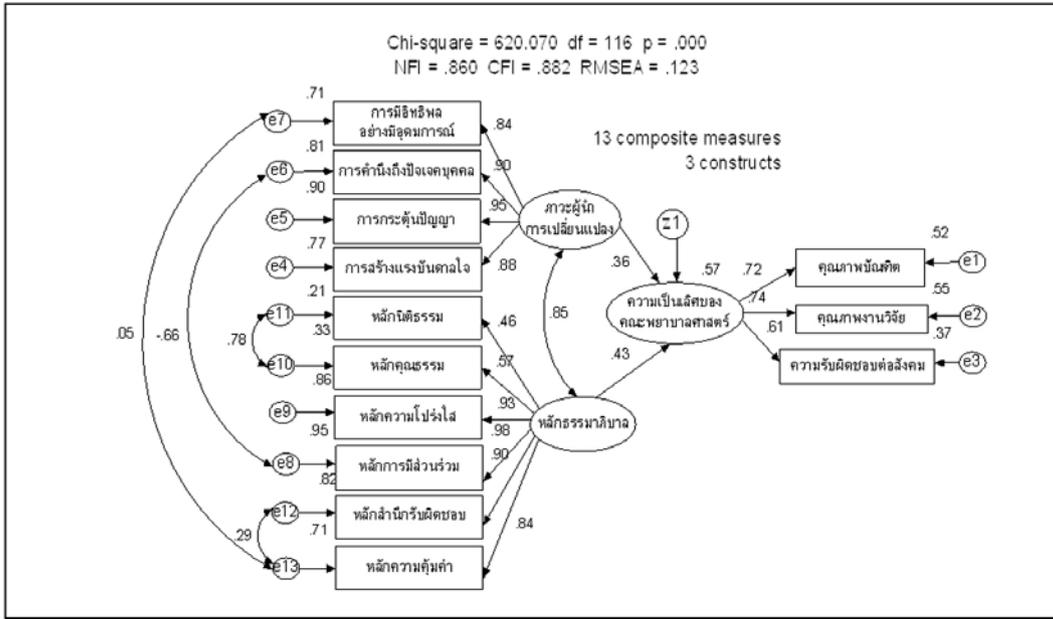
ผู้วิจัยจึงเลือกเป็นโมเดลที่น่าเสนอต่อไป แสดงในภาพที่ 1, ภาพที่ 2 และตารางแสดงผลการเปรียบเทียบ ในตารางที่ 1

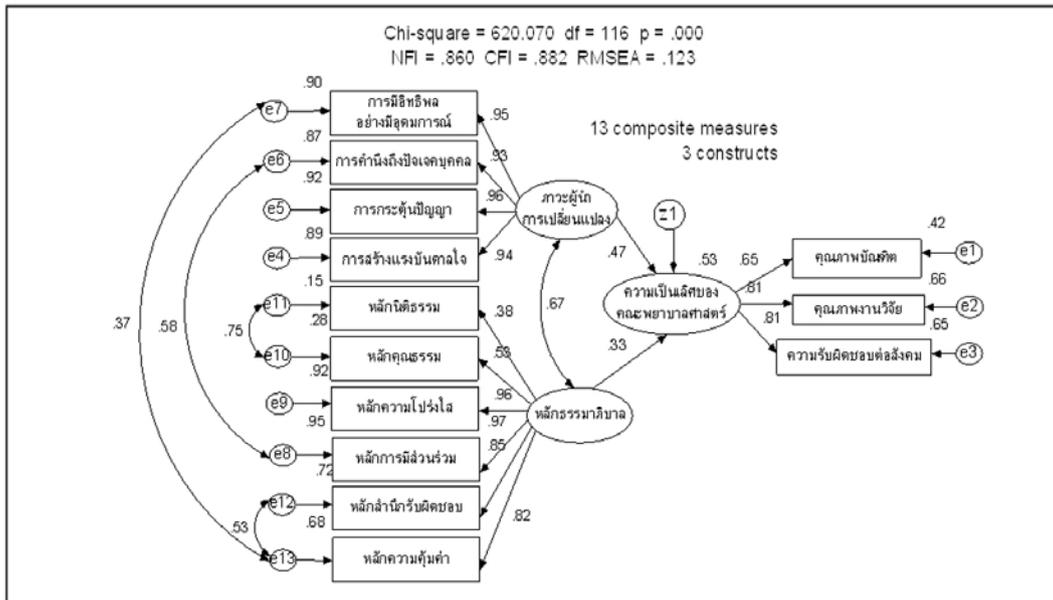
ภาพที่ 1 โมเดลทางเลือก (โมเดล 1)

ภาพที่ 2 โมเดลทางเลือก (โมเดล 2)

ภาพที่ 4 : โมเดลภาครัฐ

ภาพที่ 5 : โมเดลภาคเอกชน

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางบวกขององค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าในภาครัฐและเอกชน ตัวแปรแฝงภายนอกจะร่วมกัน อธิบายความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง โดยที่องค์ประกอบด้านหลักธรรมาภิบาลสามารถอธิบายความมียุทธศาสตร์ในทางบวกสูงกว่า ภาวะผู้นำ

การเปลี่ยนแปลงในภาครัฐ ในขณะที่ภาคเอกชน องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง สามารถอธิบายความมียุทธศาสตร์ในทางบวกสูงกว่า องค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล และพบว่าองค์ประกอบ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลในทางบวกอยู่ที่ระดับสูงทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงในภาพที่ 4 ภาพที่ 5 และตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝงในโมเดลการวิจัยของภาครัฐและเอกชน ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้างระดับเดียว

ตัวแปรสังเกต	โมเดลภาครัฐ				โมเดลภาคเอกชน			
	λ	S.E	Z	p	λ	S.E	Z	p
องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (F1)								
X1	0.844	0.085	11.566	0.000	0.947	0.038	28.182	0.000
X2	0.901	0.084	13.292	0.000	0.932	0.035	26.223	0.000
X3	0.948	0.064	14.989	0.000	0.960	0.034	29.355	0.000
X4	0.879	-	-	-	0.943	-	-	-
องค์ประกอบการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ (F2)								
X5	0.463	0.106	5.088	0.000	0.384	0.054	5.622	0.000
X6	0.572	0.091	6.739	0.000	0.529	0.052	8.353	0.000
X7	0.930	0.045	20.876	0.000	0.961	0.028	34.243	0.000
X8	0.976	-	-	-	0.974	-	-	-
X9	0.905	0.044	18.390	0.000	0.848	0.040	20.163	0.000
X10	0.841	0.056	14.199	0.000	0.825	0.045	19.221	0.000
องค์ประกอบด้านความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ (F3)								
Y1	0.719	-	-	-	0.650	-	-	-
Y2	0.740	0.155	6.042	0.000	0.812	0.173	8.716	0.000
Y3	0.610	0.131	5.200	0.000	0.805	0.169	8.681	0.000
สมการความสัมพันธ์โครงสร้าง								
F1 → F3	0.356	0.223	1.822	0.069	0.468	0.059	4.953	0.000
F2 → F3	0.430	0.168	2.218	0.027	0.328	0.043	3.676	0.000
F1 ↔ F2	0.846	0.067	5.935	0.000	0.671	0.059	7.360	0.000
รัฐ	Chi-sq = 620.070, df = 116, Chi-sq/df =5.35, CFI =.882, NFI =.860, RMSEA =.123							
เอกชน	Chi-sq = 620.070, df = 116, Chi-sq/df =5.35, CFI =.882, NFI =.860, RMSEA =.123							

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ

โครงสร้างพหุระดับในระดับบุคคล (Within Group) พบว่า ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบระหว่างตัวแปร องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล และองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับองค์ประกอบความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ และระหว่างองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล กับองค์ประกอบความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ มีอิทธิพลทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวแปร

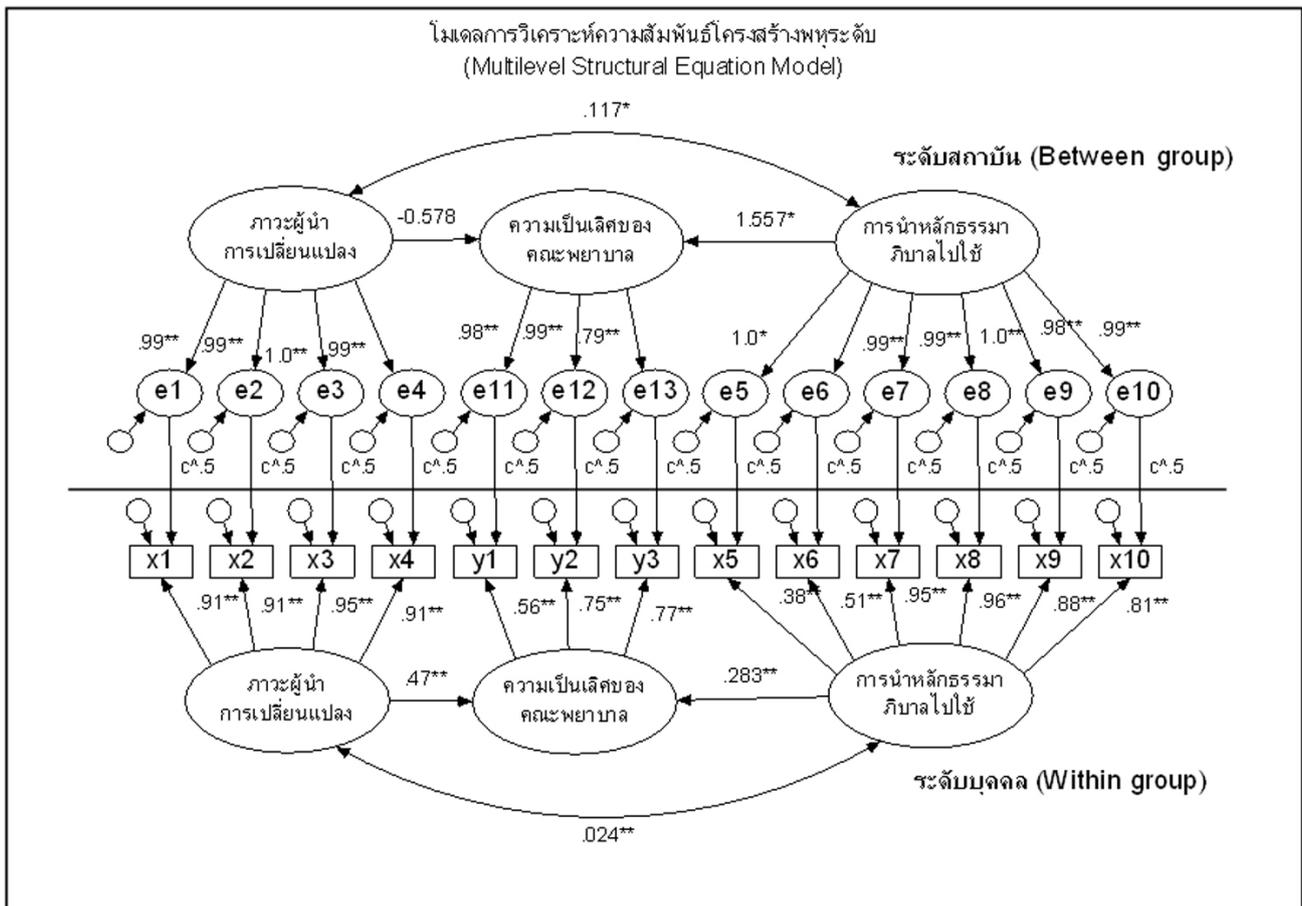
ในระดับสถาบัน (Between Group) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรแฝงภายในองค์ประกอบความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ มีค่า β เท่ากับ -0.695 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าระหว่างองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลมีอิทธิพลทางบวกกับองค์ประกอบความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ และองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับตัวแปรแฝงภายนอกองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ภายในชั้น (ICC) ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรองค์ประกอบภายนอกและภายในในการวิจัยครั้งนี้พบว่า มีความแตกต่างของตัวแปรสังเกต ระหว่างในระดับบุคคลและระดับสถาบัน ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรเหล่านี้ทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่าความเชื่อมั่นของน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.1 ทุกตัว ก็บอกให้ทราบว่าโมเดล การวัดมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ทั้งระดับภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มแสดงดังภาพที่ 6 และตารางที่ 3

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ในโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับโดยผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 : โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทยเชิงสมมติฐานที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี

ภาพที่ 6 : โมเดลสมการความสัมพันธ์โครงสร้างพหุระดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์พหุระดับ (ระดับบุคคล และระดับสถาบัน)

ตัวแปร สังเกต	ค่าสหสัมพันธ์ ภายในชั้น (ICC)	ระดับที่ 1 (Within group)				ระดับที่ 2 (Between group)			
		ระดับบุคคล				ระดับสถาบัน			
		λ	S.D.	Z	p	λ	S.D.	Z	p
องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (F1)									
X1	0.279	1.000	-	-	-	1.000	-	-	-
X2	0.264	0.946	0.035	27.37	0.000	0.913	0.067	13.668	0.000
X3	0.281	0.958	0.032	30.38	0.000	0.947	0.059	16.042	0.000
X4	0.380	0.919	0.035	25.90	0.000	1.193	0.082	14.511	0.000
องค์ประกอบการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ (F2)									
X5	0.330	1.000	-	-	-	1.000	-	-	-
X6	0.299	1.372	0.145	9.48	0.000	0.949	0.066	14.445	0.000
X7	0.270	3.007	0.478	6.29	0.000	1.028	0.144	7.153	0.000
X8	0.343	3.069	0.487	6.30	0.000	1.228	0.161	7.625	0.000
X9	0.257	2.598	0.415	6.18	0.000	0.934	0.144	6.468	0.000
X10	0.245	2.518	0.413	6.10	0.000	0.951	0.146	6.534	0.000
องค์ประกอบด้านความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ (F3)									
Y1	0.457	1.000	-	-	-	1.000	-	-	-
Y2	0.351	1.714	0.204	8.39	0.000	0.687	0.073	9.409	0.000
Y3	0.223	1.683	0.199	8.44	0.000	0.379	0.098	3.862	0.000
สมการความสัมพันธ์โครงสร้าง									
F1 → F3	-	0.251	0.046	5.42	0.000	-0.695	1.273	-0.546	0.150
F2 → F3	-	0.322	0.115	2.81	0.001	2.214	1.153	1.921	0.014
F1 ↔ F2	-	0.217	0.029	7.42	0.000	0.212	0.093	2.291	0.006
Chi-square = 472.542, Df = 58, Chi-square/df = 8.15, CFI = .910, NFI = .899, RMSEA = .158									
Note: standard errors are in parentheses; * < .05, ** < .01, *** < .001									

สมมติฐานข้อที่ 2 : โมเดลสมการโครงสร้าง พหุระดับขององค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของ คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาาระหว่างระดับบุคคล และระดับสถาบันของกลุ่มภาคีรัฐและภาคเอกชนอยู่ในระดับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้อง กับหลักพื้นฐานสถาบันรัฐย่อมได้รับเงินจากรัฐที่จัดให้มีสถาบัน ขึ้นตามวัตถุประสงค์ของรัฐ สถาบันเอกชนที่องค์การการกุศล ตั้งขึ้นเพื่อสาธารณประโยชน์ ก็ได้รับเงินจากองค์การนั้นๆ ส่วนสถาบันเอกชนบางแห่งตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์มุ่งหา

กำไร ก็ต้องเก็บผลประโยชน์จากการดำเนินการ (จรัส สุวรรณเวลา, 2551: 86) การที่ผู้บริหาร (คนบตี) ของ คณะพยาบาลศาสตร์ในภาครัฐมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง น้อยกว่าผู้บริหาร (คนบตี) ของคณะพยาบาลศาสตร์ ในภาคเอกชน เพราะว่าถ้าเป็นระบบของมหาวิทยาลัยภาครัฐ ตำแหน่งผู้บริหาร เป็นตำแหน่งที่มาโดยการสรรหาและ เลือกตั้ง แต่ถ้าเป็นตำแหน่งในมหาวิทยาลัยเอกชน ก็ต้อง เป็นตำแหน่งที่มาจากการสรรหาและความขอบพอของ ผู้แต่งตั้ง ซึ่งเป็นเจ้าของด้วย (ปรัชญา เวสารัชช์, 2549: 3) แต่ผู้บริหาร (คนบตี) ของคณะพยาบาลศาสตร์ในภาครัฐมี

การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้สูงกว่าผู้บริหาร (คนบตี) ของ คณะพยาบาลศาสตร์ในเอกชน เพราะความแตกต่างกัน ขององค์กรและการแข่งขันทางการศึกษาที่สูงขึ้นในปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นของสังคมโดยรวม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องอาศัยหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร เช่น ข้อกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นคนบตีและกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งต้องกำหนดไว้อย่างถูกต้องเหมาะสมและชัดเจน ดังนั้นผู้บริหารคณะพยาบาลศาสตร์ ยุคของการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาวิชาชีพ อยู่เสมอ การบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อความเป็นเลิศใน คณะพยาบาลศาสตร์ จะประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูง และมีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานในระดับสูง สิ่งเหล่านี้จะสามารถนำพาสถานศึกษาสู่เป้าหมายความเป็นเลิศได้ในที่สุด

สมมติฐานข้อที่ 3 : องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

จากผลการวิเคราะห์ระดับเดียว (ทั้งภาครัฐและเอกชน) แสดงว่าทุกตัวแปรแฝงร่วมกันอธิบายความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง โดยที่องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง สามารถอธิบายความมีอิทธิพลในทางบวก องค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล และพบว่าองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลในทางบวกอยู่ที่ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรองค์ประกอบภายนอกในการวิจัยครั้งนี้มี 2 องค์ประกอบ คือ 1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2. การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรองค์ประกอบภายในในการวิจัยครั้งนี้มี 1 องค์ประกอบ คือ ความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกทุกคู่ตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์พหุระดับ

ระดับบุคคล (Within Group) ตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความเป็นเลิศของ

คณะพยาบาลศาสตร์มีความสัมพันธ์กัน โดยที่องค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลมีอิทธิพลทางบวกกับความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ด้านองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสามารถอธิบายความมีอิทธิพลในทางบวก และพบว่าองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลในทางบวกอยู่ที่ระดับสูง

อธิบายได้ว่า ในระดับบุคคล การรับรู้ของคณาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ที่มีต่อผู้บริหาร (คนบตี) ของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย คือ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับสูงจะส่งผลให้ระดับความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์สูงขึ้นด้วย และผู้บริหารที่นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารสถาบันมีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ คือ นำหลักธรรมาภิบาลมาปฏิบัติในระดับสูงจะส่งผลให้ระดับความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์สูงขึ้นด้วย และผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้และส่งผลร่วมกันให้มีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์เช่นกัน

ระดับสถาบัน (Between Group)

ด้านองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง สามารถอธิบายได้ว่าไม่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล ในทางบวก อธิบายได้ว่า ในระดับสถาบัน สถาบันที่ผู้บริหาร (คนบตี) ของคณะพยาบาลศาสตร์ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ เพราะฉะนั้นผู้บริหารมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับใดก็ไม่ส่งผลให้ระดับความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์เปลี่ยนแปลง แต่จากผลการวิจัยสถาบันที่มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารสถาบันมีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ เพราะฉะนั้นผู้บริหารควรพัฒนา ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้สูงขึ้นเพื่อส่งผลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์สูงขึ้นด้วย

องค์ประกอบความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์พบว่า คุณภาพงานวิจัย เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่สุดของความเป็นเลิศ เพราะฉะนั้นคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยต่างก็ต้องเป็นสถาบัน "เรียนรู้และวิจัย" ตัวตัดสินผลสำเร็จและความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงควรผลักดันให้เกิดระบบการวิจัยแห่งชาติ และจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของรัฐ ต้องสร้างความเชื่อมโยงกับภาคเอกชนในการลงทุนในกิจกรรมวิจัยโดยเฉพาะ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นโจทย์สำคัญของการพัฒนาประเทศในยุคปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาต้องโฟกัสโจทย์ วิจัยและสร้างกลไกความเป็นเลิศ

คุณภาพบัณฑิต เป็นตัวบ่งชี้ความเป็นเลิศ รองลงมาคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ในอนาคตจะต้องมีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสูงเพราะจะมีความได้เปรียบทางการศึกษาในอุดมศึกษายุคใหม่ที่ต้องประกอบด้วยทักษะความเป็นผู้เชี่ยวชาญ (Professional Skill) ผสมผสานกับทักษะชีวิต (Life Skill) เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaboration Skill) สอดคล้องกับ จรัส สุวรรณเวลา (2551: 86) กล่าวว่า ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย คือ ผลสัมฤทธิ์ในการผลิตบัณฑิตและผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ

ในสมมติฐานข้อที่ 3 จะเห็นว่าการสรุปผลการวิจัยมีความแตกต่างกันในระดับเดียว และระดับพหุระดับทั้งนี้ ถ้าหากผู้วิจัยไม่นำการวิเคราะห์พหุระดับมาใช้ก็จะแปลผลการวิจัยคลาดเคลื่อนทั้งนี้เพราะการรับรู้ของใครคนใดคนหนึ่ง ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับความเห็นคุณค่า (Value) ความเชื่อ (Believe) และประสบการณ์ในอดีตของเขา (Bailey, 1978 อ้างถึงใน สุขุม มูลเมือง, 2539: 29) ดังนั้นการที่คนหลายคนมองเห็นปรากฏการณ์เดียวกัน แต่อาจแปลความหมายปรากฏการณ์นั้นแตกต่างกันได้เนื่องจากเขาได้รับรู้ปรากฏการณ์ไม่เหมือนกัน นั่นคือปรากฏการณ์บางอย่างมีความหมาย อย่างหนึ่งต่อคนๆ หนึ่ง แต่อาจจะมีความหมายแตกต่างไปจากการแปลความหมายของอีกคนหนึ่งได้ (สุขุม มูลเมือง, 2539: 29) การทำให้เกิดการรับรู้เกี่ยวข้องกับทัศนคติ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของอาจารย์นั้นไม่ใช่เรื่องที่ทำได้โดยง่าย ถ้าเปลี่ยนทัศนคติในแนวคล้อยตาม แนวเดิมนั้น เปลี่ยนแปลงได้ง่าย

ด้วยการหว่านล้อมชักจูงและด้วยเหตุผลประกอบ แต่ถ้าเป็นการเปลี่ยนในลักษณะตรงข้ามกับของเดิมที่เขามีอยู่ บางครั้งต้องใช้เวลาานที่จะเปลี่ยนแปลงได้สำเร็จ (ธัชชัย แสงสิงแก้ว. 2527: 118)

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีข้อเสนอแนะดังนี้ คือ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้และข้อเสนอแนะในการการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ควรพัฒนาผู้บริหาร (คณบดี) คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ให้มีภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงในระดับสูง เพราะจากผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร (คณบดี) ของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของไทย ตามการรับรู้ของคณาจารย์ในระดับบุคคลมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์และควรเห็นความสำคัญและนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในทุกด้านโดยเฉพาะด้านนิติธรรมและด้านคุณธรรมควรพัฒนาให้مرتบสูงขึ้นไปใช้ในการบริหารองค์กรอย่างจริงจังและให้คณาจารย์เกิดการรับรู้ว่าผู้บริหารมีธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ เพราะจากผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร (คณบดี) ของคณะพยาบาลศาสตร์ที่นำหลักธรรมาภิบาลไปใช้จะส่งผลให้เกิดความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของไทยสูงขึ้น

2. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.), สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสภาการพยาบาลสามารถนำผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการปรับเกณฑ์ตัวชี้วัดความเป็นเลิศและกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ การวางแผนการดำเนินงานพัฒนาผู้บริหารของสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ตามความเหมาะสมกับบริบทให้เป็นไปอย่างถูกต้องทิศทางตลอดจนบรรลุตามเป้าหมายเพื่อความ เป็นเลิศของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการการวิจัยครั้งต่อไป

1. นำโมเดลที่พัฒนาเป็นต้นแบบ การดำเนินการ เพื่อสู่ความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบัน

อุดมศึกษาไทยไปใช้ศึกษาวิจัยในสถาบันอื่นๆ ที่มีการจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ต่อไป

2. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และทางสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของข้อมูลที่เป็นพหุระดับ สำหรับการศึกษาค้นคว้าโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายหลายระดับ ซึ่งเป็นตัวแปรเหตุกับตัวแปรตาม ซึ่งเป็นตัวแปรผลในแต่ละระดับที่ลดหลั่นกันของข้อมูลควรใช้การวิเคราะห์พหุระดับ (Multilevel Analysis) เป็นนวัตกรรมใหม่ของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หรืออิทธิพลของตัวแปรทำนายหลายระดับ ทำให้ได้ผลการวิจัยที่สอดคล้องถูกต้องและแม่นยำเหมาะสมกับบริบทองค์กร

เอกสารอ้างอิง

กฤษดา แสงดี. 2552. **พยาบาลที่โลกลิ้มรพ. วิกฤติปีดวอร์ด.**

"สุขภาพและชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในประเทศไทย" โครงการวิจัยระยะยาว 20 ปี. ไทยรัฐฉบับพิมพ์ 23 ธันวาคม 2552.

จรัส สุวรรณเวลา. 2551. **ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยไทย.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อึ้งชัย แสงสิงแก้ว. 2527. **การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชนบท.** กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิจิตร ศรีสุพรรณ, กฤษดา แสงดี. 2555. "ข้อเสนอเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาการขาดแคลนพยาบาลวิชาชีพในประเทศไทย." **วารสารสภาการพยาบาล.** 27(1) มกราคม-มีนาคม.

ศรีพัชรา สิทธิกำจร แก้วพิจิตร. 2552. "การใช้หลักธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน." **วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.**

สภาการพยาบาล. 2551. **แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพ.** นนทบุรี: สภาการพยาบาล.

สิทธิชัย สอนสุภี. 2554. "โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย." **วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**

สุชุม มูลเมือง. 2539. "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น." **วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.**

Alkin, C.m. (ed.). 1992. **Encyclopedia of Educational Research.** 6th ed. New York : Maxwell Macmillan International.

Kline, R. B. 2012. "Assumptions of structural equation modeling." In R. Hoyle (Ed.), **Handbook of structural equation modeling.** New York: Guilford Press. 111-125

Snijders T. A. B., & Bosker R.J. (1999). **Multilevel analysis: An introduction to basic and advanced multilevel modelling.** London: Sage Publications.